

ຄຳເຕືອນທີ່ຄູ່ຂະໜານກັນ - ເລກທີສີ່

ຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ ແລະ ອັນຕະລາຍແຫ່ງການຫຼົງລົງ: ບົດຮຽນຈາກຄຳພະຍາກອນ ແລະ ປະຫວັດສາດ

Jeff Pippenger
2023-08-08

ພຣະອົງຈະສັງສອນຄວາມຮູ້ແກ່ຜູ້ໃດ? ແລະຈະໃຫ້ຜູ້ໃດເຂົ້າໃຈຄຳສອນ? ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຍຳນົມແລ້ວ ແລະຖືກແຍກອອກຈາກເກົ້ານົມ.

ເພາະວ່າ ຄຳສັ່ງສອນຕ້ອງຊ້ອນເທິງຄຳສັ່ງສອນ, ຄຳສັ່ງສອນຊ້ອນເທິງຄຳສັ່ງສອນ; ເສັ້ນຕ່ເສັ້ນ, ເສັ້ນຕ່ເສັ້ນ; ນິຕິໜ່ວຍໜຶ່ງ, ແລະນິຕິໜ່ວຍໜຶ່ງ:

ເພາະວ່າ ພຣະອົງຈະກ່າວແກ່ຊົນຊາດນີ້ດ້ວຍຮົມປາກທົດຂັດ ແລະດ້ວຍພາສາອື່ນ. ແກ່ພວກເຂົາ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, “ນີ້ແມ່ນການພັກຜ່ອນ ທີ່ຊົງພວກເຈົ້າຈະໃຫ້ຜູ້ອ່ອນເພຍໄດ້ພັກຜ່ອນ; ແລະນີ້ແມ່ນການໃຫ້ຄວາມຊຸ່ມຊື່ນ”; ແກ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງ.

ແຕ່ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງໄດ້ເປັນແກ່ພວກເຂົາວ່າ ຂັບນັ້ນຍັດຊ້ອນເທິງຂັບນັ້ນຍັດ, ຂັບນັ້ນຍັດຊ້ອນເທິງຂັບນັ້ນຍັດ; ແຖວຕ່ແຖວ, ແຖວຕ່ແຖວ; ບ່ອນນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ບ່ອນນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄປ, ແລະ ຖອຍຫຼັງລົງ, ແລະ ຖືກຫັກທຳລາຍ, ແລະ ຕົດບ້ອງ, ແລະ ຖືກຈັບໄວ້. ເອຊາຍາ 28:9–13.

ຂໍພຣະຄຳເຫຼົ້ານີ້ຈາກພຣະທຳອີຊາຍາ ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງຊຳແລ້ວຊຳອີກໃນ Tables ຂອງຮາບາກຸກ. ໃນໜ້ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຳເປັນພຽງແຕ່ກ່າວແຕ່ຕ້ອງສອງສາມປະເດັນຈາກຂໍ້ພຣະຄຳກ່ອນໜ້ານີ້ ເພື່ອເພີ່ມໃສ່ການພິຈາລະນາໃນປະຈຸບັນ. ຂໍຄວາມຕອນນີ້ສະແດງເຖິງຊົນຊາດໜຶ່ງທີ່ສອບບໍ່ຜ່ານ ເພາະພວກເຂົາ “ໄປ, ແລະຫຼາຍຫຼັງລົງ, ແລະຖືກຫັກ, ແລະຖືກດັກຈັບ, ແລະຖືກຈັບໄປ.” ພວກເຂົາເປັນຊົນຊາດທີ່ສອບບໍ່ຜ່ານໃນເລື່ອງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມ “ສອນ” ໃຫ້“ເຂົ້າໃຈ” “ຄວາມຮູ້” ຫຼື “ຄຳສອນ.” ມັນເປັນການທົດສອບທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງການເຂົ້າໃຈການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນການທົດສອບດຽວກັນທີ່ແຍກຄົນມີບັນຍາອອກຈາກຄົນອະທຳໃນພຣະທຳດານເືອນ ບົດທີ 12 ເພາະບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງສອດຄ່ອງກັນ ແລະຊື່ອກເຖິງອະວະສານຂອງໂລກ. ໃນພຣະທຳດານເືອນ ບົດທີ 12 “ຄົນມີບັນຍາ” ເຂົ້າໃຈ ແຕ່ “ຄົນອະທຳ” ບໍ່ເຂົ້າໃຈການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້.

ຜູ້ຄົນໃນຂໍ້ຄວາມຂອງອີຊາຍາໄດ້ຖືກທົດສອບໂດຍ “ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢະໂຫວາ” ຊຶ່ງ “ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງ.” ແລະ “ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢະໂຫວາ” ສະເພາະທີ່ພວກເຂົາປະຕິເສດ ແລະທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ “ເຂົ້າໃຈ” ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ “ຄວາມຮູ້” ໄດ້ນັ້ນ ຄືຫຼັກການຕາມພຣະຄຳພິທີກຳນິຕິທັດວາງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ. ບັນດາຜູ້ທີ່ລົງໃນຂໍ້ຄວາມຂອງອີຊາຍາໄດ້ປະຕິເສດຫຼັກການທີ່ຊື່ວ່າ ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນ ທ່ານຈະຕ້ອງສະແຫວງຫາເສັ້ນນັ້ນ “ທີ່ນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະທີ່ນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ.” ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢະໂຫວາທີ່ກົດເກດການທົດສອບຊົງພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດນັ້ນ ຄືເທັກນິກຂອງການຄັດເລືອກເສັ້ນຄຳພະຍາກອນຈາກທີ່ນີ້ແລະທີ່ນັ້ນ ແລ້ວນຳເອົາເສັ້ນປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກຄັດເລືອກເສັ້ນໜຶ່ງນັ້ນໄປວາງຄຽງຂະໜານກັບເສັ້ນອື່ນໆຂອງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນທີ່ກ່າວເຖິງ ຫົວຂັດດຽວກັນ. ຄວາມສຳເລັດຂອງຄວາມພາກພຽນໃນການວາງເສັ້ນຊ້ອນເສັ້ນໃນລັກສະນະນີ້ ຂຶ້ນຢູ່ກັບການນຳໃຊ້ກົດເກນທີ່ແທ້ຈິງແຫ່ງການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນ. ກົດເກນເຫຼົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເປັນ “ຂັບນັ້ນຍັດ” ເຊັ່ນກັນ ກໍຕ້ອງຖືກນຳມາຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ ແລະພົບໄດ້ທີ່ນີ້ແລະທີ່ນັ້ນພາຍໃນພຣະຄຳພີ.

ພົມມະຈາຣຂອງອີຊາຢາທຣີອບບ່ຜ່ານ ສອບບ່ຜ່ານເພາະພວກນາງລົມສົງສຳຄັນ
ຄືສົງຫຼັກທຳພວກນາງບ່ຜ່ານລົມເລີຍ ແລະນັ້ນກໍຄືປະຫວັດສາດຊ້ຳຮອຍ.

“ພວກເຮົາບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະຕ້ອງຢ້ານກົວສຳລັບອະນາຄົດ
ນອກຈາກວ່າພວກເຮົາຈະລົມເສຍວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳພາພວກເຮົາມາຢ່າງໃດ
ແລະລົມຄຳສອນຂອງພຣະອົງໃນປະຫວັດສາດອັນຜ່ານມາຂອງພວກເຮົາ.” Life Sketches, 196.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຜູ້ກັ່ນຕົວໃນຄວາມສັບສົນ, ແລະຈຸດຫຼັກອັນໜຶ່ງທີ່ຍືນຍັນຄວາມຈິງນັ້ນກໍຄື
ຜູ້ພະຍາກອນທຸກຄົນໃນພຣະຄຳພີວັດແຕ່ຊື່ໄປຍັງເສັ້ນທາງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນດຽວກັນ.
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນເຫດການທີ່ເໝືອນກັນທຸກປະການຢູ່ໃນເສັ້ນນັ້ນ,
ແຕ່ມັນກໍເປັນເສັ້ນເຫດການດຽວກັນຢູ່ສະເໝີໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງໂລກ.
ນັ້ນຄືເຫດການຕ່າງໆທີ່ນຳໄປສູ່ການສິ້ນສຸດແຫ່ງໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ,
ຕາມມາດຕ້ອຍໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ. ເລື່ອງ
ລາວຂອງຜູ້ພະຍາກອນຄົນໜຶ່ງອາດເປັນເລື່ອງຂອງປະຊາຊົນຜູ້ສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນເສັ້ນປະຫວັດສາດນັ້ນ,
ແຕ່ຄຳພະຍານຂອງຜູ້ພະຍາກອນອີກຄົນໜຶ່ງອາດເປັນເລື່ອງຂອງປະຊາຊົນຜູ້ບໍ່ສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຫຼືຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ, ວາຕິກັນ, ສະຫະປະຊາຊາດ, ພໍ່ຄຳທັງຫຼາຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼືອົສລາມ,
ແຕ່ມັນກໍເປັນເສັ້ນດຽວກັນຢູ່ສະເໝີ.

ຂ່າວສານເອລີຍາຂອງມາລາຄີພ້ອມທັງຂ່າວສານທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນພຣະນິມົດບົດທີໜຶ່ງ, ສົບສົ ແລະ
ສົບແປດ, ແລະຂ່າວສານຂອງດານເອີນສົບເອັດ ແລະ ສົບສອງ ແມ່ນຂ່າວສານອັນດຽວກັນແທ້.
ທັງໝົດນີ້ເປັນເສັ້ນປະຫວັດສາດດຽວກັນ,
ແຕ່ແຕ່ລະສ່ວນກໍມີການສະໜອງອັນພິເສດຂອງຕົນເຂົ້າສູ່ເນື້ອເລື່ອງ.

ສົງທີ່ເກຣັກຈະຖືກເຂົ້າໃຈຜິດໄປທົ່ວໄປກ່ຽວກັບຂ່າວສານພິເສດນັ້ນ ກໍຄືຄວາມຈິງທີ່ວ່າ
ມັນຖືກເປີດເຜີຍແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າພຽງແຕ່ໃນຊ່ວງກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນສຳລັບມະນຸດຈະປິດລົງ.
ເມື່ອຮູ້ວ່າຂ່າວສານພິເສດນັ້ນເຕືອນເຖິງການທີ່ເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນຈະປິດລົງໃນໄວ້ງນຢູ່ສະເໝີ, ພວກເຮົາຈະພໍ
ຈາລະນາຕົວຢ່າງທີ່ອາດຈະແຈ້ງຊັດທັສໃນພຣະຄຳພີກ່ຽວກັບການປິດລົງຂອງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ.

ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ເປັນມົວ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນມົວຕໍ່ໄປ;
ແລະຜູ້ໃດທີ່ຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ລໍຊຸດ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ລໍຊຸດຕໍ່ໄປ. ພຣະນິມົດ
22:11.

ກ່ອນທີ່ການສິ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະຖືກປະກາດໃນພຣະວິຫານເບື້ອງເທິງດ້ວຍຖ້ອຍຄຳໃນຂໍ້ທີສີ່
ບເອັດ, ຈະຕ້ອງມີຂ່າວສານຄຳເຕືອນພິເສດທາງຄຳພະຍາກອນຈາກພຣະທຳພຣະນິມົດ
ຊຶ່ງຖືກເປີດເຜີຍແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຢ່າປະທັບຕາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນໜັງສືນີ້ໄວ້;
ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ແລ້ວ. ຜູ້ໃດບໍ່ຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດໃສໂຄກ
ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນໃສໂຄກຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດບໍ່ລໍຊຸດ
ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ລໍຊຸດຕໍ່ໄປ. ພຣະນິມົດ 22:10, 11

ຈະມີຂ່າວສານພະຍາກອນພິເສດທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບຮູ້
ກ່ອນໜ້າໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ. ເມື່ອ “ເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາ” “ຄຳພະຍາກອນແຫ່ງໜັງສືນີ້”
(ຄຳພະຍາກອນໃນພຣະນິມົດ) ທີ່ເຄືອຖືກຜະນຶກໄວ້ ຈະຕ້ອງຖືກເປີດຜະນຶກ.
ຄຳພະຍາກອນພຽງຢ່າງດຽວໃນໜັງສືພຣະນິມົດທີ່ເຄືອຖືກຜະນຶກໄວ້ ຄືຄຳພະຍາກອນເລື່ອງພໍ່ຮ້ອງເຈັດຄັ້ງ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນທູດສະຫວັນຜູ້ມີວິດອຳນາດອີກອົງໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ, ນຸ່ງຫົ່ມເມກໄວ້;
ແລະມີຮົ່ງຢູ່ເໜືອສີສະຂອງທ່ານ, ແລະໃບໜ້າຂອງທ່ານກວ້າງດ້ວງອາທິດ, ແລະຕົນຂອງທ່ານດັງເສົາໄຟ;
ແລະໃນມືຂອງທ່ານມີໜັງສືນ້ອຍເປີດຢູ່; ແລະທ່ານໄດ້ວາງຕົນຂວາຂອງທ່ານເທິງທະເລ,
ແລະຕົນຊ້າຍເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງ, ດັງເມື່ອສົງໄຕຄຳຮາມ:
ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ຮ້ອງແລ້ວ, ຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດກໍໄດ້ເບິ່ງສຽງຂອງມັນ.
ແລະເມື່ອຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດໄດ້ເບິ່ງສຽງຂອງມັນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍກຳລັງຈະຂຽນ:
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງໜຶ່ງຈາກສະຫວັນເວົ້າແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,
“ຈົ່ງຜະນຶກສົງທຸກຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດໄດ້ເບິ່ງອອກນັ້ນໄວ້, ແລະຢ່າຂຽນມັນ.” ພຣະນິມິດ 10:1–4.

ກ່ອນທີ່ໄວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງມະນຸດຈະສິ້ນສຸດລົງພຽງເລັກນ້ອຍ, ເມື່ອ “ເວລານັ້ນໃກ້ແລ້ວ”
ຈະມີການເປີດຜະນຶກຄວາມຈິງພິເສດໃນພຣະຄຳພີຂໍ້ໜຶ່ງ ເຊິ່ງຊັບອກເຖິງ
“ເຫດການທັງຫຼາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄວງນີ້.” ທູດສະຫວັນຜູ້ລົງລົດໃນພຣະນິມິດບົດທີ 10 ຄື ພຣະເຢຊູຄຣິດ,
ຜູ້ໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງສົງໄຕ.

“ທູດສະຫວັນຜູ້ລົງລົດຜູ້ທີ່ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ໂຢຮັນ ມີແມ່ນຜູ້ໃດອັນນອກຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ການທີ່ພຣະອົງວາງພຣະບາດຂວາໄວ້ເທິງທະເລ ແລະພຣະບາດຊ້າຍໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນແຫ່ງ ສະແດງເຖິງພາລະ
ບົດບາດທີ່ພຣະອົງກຳລັງຊົງກະທຳຢູ່ໃນສາກສຸດທ້າຍຂອງມະຫາການຂັດແຍ່ງກັບຊາຕານ.
ທ່ານນີ້ບົ່ງບອກເຖິງວິດເດດ ແລະສິດອຳນາດສູງສຸດຂອງພຣະອົງເໜືອໂລກທັງໝົດ.
ການຂັດແຍ່ງນັ້ນໄດ້ທະວີຄວາມຮຸນແຮງ ແລະແນວແນວຍິ່ງຂຶ້ນຕະຫຼອດຈາກຍຸກໜຶ່ງໄປສູ່ຍຸກໜຶ່ງ
ແລະຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງສາກສຸດທ້າຍ
ເມື່ອການດຳເນີນງານຢ່າງລຽບຊຽມຂອງອຳນາດແຫ່ງຄວາມມັດຈະຂຶ້ນເຖິງຂັ້ນສູງສຸດ. ຊາຕານ
ຮ່ວມກັບຄົນຊົ່ວ ຈະຫລອກລວງໂລກທັງໝົດ
ແລະຄຣິດຕະຈັກທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ.
ແຕ່ທູດສະຫວັນຜູ້ລົງລົດນັ້ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່. ພຣະອົງຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງ. ພຣະອົງຈະສຳແດງວິດເດດ
ແລະສິດອຳນາດແຫ່ງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮ່ວມກັບຊາຕານເພື່ອຕົກຜ່ອນຄວາມຈິງ.”
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ໃນຕອນສຸດທ້າຍ “ຄຣິດຕະຈັກທັງຫຼາຍ” ທີ່ “ຊາຕານ” ຫລອກລວງນັ້ນ
ຖືກຫລອກລວງເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຮັກແຫ່ງ “ຄວາມຈິງ.” ຄຳວ່າ “ຄວາມຈິງ” ໃນຂໍ້ຄວາມຈາກ 2
Thessalonians ທີ່ Sister White ຫາກໄດ້ອ້າງເຖິງນັ້ນ
ແມ່ນຄຳພາສາກຣີກຄຳຫຼັກທີ່ມີຮາກມາຈາກຄຳພາສາເຮັບເຮໂທດີແປວ່າ “ຄວາມຈິງ”
ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍອັກສອນພາສາເຮັບເຮໂສາມຕົວ ແລະເປັນຕົວແທນຂອງ Alpha ແລະ Omega.
ມີຫຼັກຖານໃນພຣະຄຳພີທີ່ບັນຍັດວ່າ ຄວາມຈິງທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບຫຼັກການແຫ່ງການກ່າວເຖິງເທື່ອທຳອິດ
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄຸນລັກສະນະປະການໜຶ່ງໃນພຣະອຸປະນິສັດຂອງພຣະຄຣິດ ແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ຖືກປະຕິເສດ
ແລະເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການຫລົງຜົດຢ່າງແຮງກ້າຕາມມາບ?

ບັດນີ້ ພວກເຮົາຂໍວົງວອນຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ, ພົນອ້າງເອີຍ,
ໂດຍອ້າງເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ແລະ
ການທີ່ພວກເຮົາຈະຖືກຮວບຮວມເຂົ້າໄປຫາພຣະອົງນັ້ນ,
ຂໍຢ່າໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍຖືກສັ່ນຄອນໃນຈິດໃຈຢ່າງໄວ ຫລື ຕົກໃຈຫວັ່ນໄຫວ, ບໍ່ວ່າຈະໂດຍວິນຍານ, ຫລື
ໂດຍຖ້ອຍຄຳ, ຫລື ໂດຍຈິດໝາຍດັ່ງກັບວ່າມາຈາກພວກເຮົາ,
ເປັນດັ່ງວ່າວັນແຫ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລວງທ່ານໄດ້ດ້ວຍວິທີໃດໆເປັນອັນຂາດ;
ເພາະວັນນັ້ນຈະບໍ່ມາ ນອກເສຍຈາກວ່າການກະບົດຫລົ້ມຫລັງຈະມາກ່ອນ ແລະ
ຄົນແຫ່ງບາບນັ້ນຈະຖືກເປີດເຜີຍອອກ, ຄົນດູແຫ່ງຄວາມພິນາດ; ຜູ້ທີ່ຕົກຜ່ອນ ແລະ
ຍົກຕົນຂຶ້ນເໜືອສົງທຸກຢ່າງທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະເຈົ້າ ຫລື ທີ່ມະນຸດນະມັດສະການ;

ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງນັ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າດັ່ງເປັນພຣະເຈົ້າ ໂດຍສະແດງຕົວວ່າຕົນເອງເປັນພຣະເຈົ້າ. ທ່ານບໍ່ຈື່, ວ່າເມື່ອຂ້ອຍຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານ ຂ້ອຍໄດ້ບອກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແກ່ທ່ານແລ້ວ? ແລະ ບັດນີ້ພວກທ່ານກໍຮູ້ສຶງທີ່ຍັບຍັ້ງລາວຢູ່ ເພື່ອວ່າລາວຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນເວລາຂອງລາວ. ເພາະວ່າຄວາມລັບລັບແຫ່ງຄວາມອະທຳນັ້ນກໍາລັງກະທຳການຢູ່ແລ້ວ; ມີພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ກຳລັງຂັດຂວາງຢູ່ໃນບັດນີ້ຈະຂັດຂວາງຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າລາວຈະຖືກນຳອອກໄປພົ້ນທາງ. ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ຜູ້ອະທຳນັ້ນຈະຖືກເປີດເຜີຍອອກ, ຜູ້ຊຶ້ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຜ່ານຊີວິດລາວດ້ວຍລົມແຫ່ງພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ ແລະ ຈະທຳລາຍລາວດ້ວຍລັດສະໝີແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ; ຄືຜູ້ນັ້ນທີ່ການມາຂອງລາວເປັນໄປຕາມການກະທຳງານຂອງຊາຕານ ດ້ວຍລົດອຳນາດທັງປວງ ແລະ ໝາຍສຳຄັນ ແລະ ການອັດສະຈັນອັນເທັດທັງຫລາຍ, ແລະ ດ້ວຍການຫລອກລວງອັນອະທຳທຸກຢ່າງໃນພວກທີ່ກຳລັງພິນາດ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຮັກໃນຄວາມຈິງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ແລະ ເພາະເຫດນີ້ເຫລົ່າ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຈະສົ່ງຄວາມຫລົງຜົດອັນແຮງກ້າມາເຖິງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະເຊື່ອຄຳຕົວະ; ເພື່ອວ່າຄົນທັງປວງທີ່ບໍ່ເຊື່ອຄວາມຈິງ ແຕ່ຍືນດີໃນຄວາມອະທຳນັ້ນ ຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດ. 2 ເທຊະໂລນິກ 2:1-12.

ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ຈາກພຣະທັມ ເທສະໂລນິກ ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງຫຼາຍເທື່ອໃນ ຕາຕະລາງຂອງຮາບາກຸກ, ດັ່ງນັ້ນ ໃນຈຸດນີ້ພວກເຮົາຈະກ່າວພຽງຂໍ້ສັງເກດສັ້ນໆເທົ່ານັ້ນ. ສິ່ງທີ່ຊົດເດັດໄວທ໌ເອີ້ນວ່າ "ການກະທຳອັນນຳອັດສະຈັນຂອງຊາຕານ" ນັ້ນ ກໍຄື "ການເຮັດການຂອງຊາຕານດ້ວຍລົດອຳນາດທັງປວງ ແລະ ໝາຍສຳຄັນ ພ້ອມດ້ວຍການອັດສະຈັນອັນຫຼອກລວງ" ຂອງໂປໂລ. ວຽກງານແຫ່ງການຫຼອກລວງທີ່ຊົດເດັດ ໄວທ໌ ແລະ ໂປໂລ ໄດ້ຊີ້ບອກນັ້ນ ເລີ່ມຂຶ້ນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ.

"ໂດຍພຣະລາຊະບັນຍັດທີ່ຍັງຄົງຄົງໃຫ້ສະຖາບັນລະບົບສັນຕະປາປາຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ ອັນເປັນການລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ປະເທດຊາດຂອງເຮົາຈະຕັດຂາດຕົນເອງອອກຈາກຄວາມຊອບທຳຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ເມື່ອໃດທີ່ໂປຣແຕສແຕນຈະຢຶດມີຂອງນາງຂ້າມຊ່ອງຫວ່າງໄປຈັບມືຂອງອຳນາດໂຣມັນ ເມື່ອໃດທີ່ນາງຈະເອື້ອມຂ້າມເຫວເລກໄປຈັບມືກັບລັດທິວິນຍານນິຍົມ ເມື່ອໃດທີ່ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງສະຫະພາບສາມຝ່າຍນີ້ ປະເທດຂອງເຮົາຈະປະຕິເສດທຸກໜ້າການແຫ່ງລັດທຳມະນູນຂອງຕົນ ໃນຖານະເປັນລັດຖະບານໂປຣແຕສແຕນແລະສາທາລະນະລັດ ແລະຈະຈັດໃຫ້ມີມາດຕະການສຳລັບການເຜີຍແຜ່ຄຳສອນອັນເປັນເທັດແລະການຫຼອກລວງຂອງສັນຕະປາປາ ເມື່ອນັ້ນເຮົາກໍອາດຮູ້ໄດ້ວ່າ ເວລາແຫ່ງການກະທຳອັນນຳພິສະດານຂອງຊາຕານໄດ້ມາຮອດແລ້ວ ແລະອະວະສານກໍຢູ່ໃກ້ແລ້ວ." Testimonies, volume 5, 451.

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ໃນພຣະທຳເທຊະໂລນິກທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ ໂປໂລໄດ້ລະບຸວ່າສັນຕະປາປາໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກແມ່ນດ້ວຍຄຳຮຽກສືບປະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ສັນຕະປາປາແມ່ນ "ມະນຸດແຫ່ງບາບ," ລາວແມ່ນ "ບຸດແຫ່ງຄວາມພິນາດ," ລາວແມ່ນ "ຄວາມລັບລັບແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າ" ແລະ "ຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ." ໂປໂລຍັງໄດ້ໃຫ້ລັກສະນະອື່ນໆຂອງສັນຕະປາປານອກເໜືອຈາກຊື່ທີ່ສືບຮືກ, ເພາະທ່ານໄດ້ແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາວ່າ ສັນຕະປາປາ (ຜູ້ທີ່ໃນສະໄໝຂອງໂປໂລຍັງເປັນເລື່ອງໃນອະນາຄົດ) "ຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນກາລະຂອງລາວ." ສັນຕະປາປາ "ຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນເວລາຂອງລາວ" ແລະຫຼັກຖານພຣະຄຳພີທີ່ແຈ້ງຊັດທີ່ສຸດ ແມ່ນແມ່ນວ່າບໍ່ໄດ້ເປັນຄວາມຈິງດ້ານພຣະຄຳພີພຽງປະການດຽວ; ຄວາມຈິງດ້ານພຣະຄຳພີທີ່ແຈ້ງຊັດທີ່ສຸດວ່າ ສັນຕະປາປາແຫ່ງຄຣິສຕະຈັກໂຣມັນເປັນບໍລະບົກຂອງພຣະຄຣິດໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໂດຍການອ້າງອີງທີ່ແຕກຕ່າງກັນແລະໂດຍກົງເຈັດແຫ່ງໃນພຣະຄຳພີຊຶ່ງລະບຸ "ເວລາ"

ຫຼືອຳນາດສັນຕະປາປາຈະຄອບງຳແຜ່ນດິນໂລກ ຄືກັນກັບ "ເວລາ" ນັ້ນເອງຫຼືມະນຸດຊາດເອີ້ນວ່າຍຸກມັດ. ພຣະຄຳພີເປີດເຜີຍສັນຕະປາປາໃນຖານະອຳນາດສັນຕະປາປາ ໂດຍການລະບຸຊ້າງເຖິງຊ່ວງ "ເວລາ" ທີ່ເນ່ນອນ ຄືຕັ້ງແຕ່ປີ 538 ຈົນເຖິງ 1798 ຫຼືອຳນາດສັນຕະປາປາຈະປົກຄອງໂລກ. ໂປໂລໄດກ່າວວ່າ ລາວຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນເວລາຂອງລາວ.

ໂປໂລຍັງໄດ້ຊີ້ບອກອີກວ່າ ຜູ້ນັ້ນຄືສັນຕະປາປາ ຜູ້ທີ່ "ຕ່ຳຕ້ານແລະຍົກຕົນຂຶ້ນເປັນອິທຸກສົງທິເອີ້ນວ່າພຣະເຈົ້າ ຫຼືຫຼິ້ນມະນຸດນະມັດສະການ; ຈົນກະທັ້ງວ່າ ລາວນັ້ນຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າດຸດດັງເປັນພຣະເຈົ້າ ໂດຍສະແດງຕົນວ່າລາວເປັນພຣະເຈົ້າ." ໃນບັນດາສົງຄົມ ຂັ້ນບຶງຊີວ້າ ອັນຕໍ່ໄຄສະຕຣ໌ໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີເປັນສັນຍະລັກທາງສາສະໜາ. ລາວບໍ່ແມ່ນ Hitler ຫຼື Alexander the Great. ສົງຄົມຈຳກັດການລະບຸຕົວຕົນໄປຍັງສັນຕະປາປາໃຫ້ແຄບລົງອີກ ເພາະລາວບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຜູ້ກົດຂີ່ທາງສາສະໜາເທົ່ານັ້ນ; ລາວເປັນຜູ້ກົດຂີ່ທາງສາສະໜາຜູ້ອ້າງວ່າຕົນຢູ່ພາຍໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ. ອັນຕໍ່ໄຄສະຕຣ໌ອ້າງວ່າຕົນໄດ້ນັ່ງຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ.

ຕາມຄຳກ່າວຂອງໂປໂລ ແລະ ດານເຮອນ ເມື່ອສັນຕະປາປາຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກຫຼືລາວອ້າງວ່າເປັນຂອງຄຣິສຕຽນນັ້ນ ລາວສະແດງລັກສະນະຂອງຊາຕານ ຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາຈະນັ່ງເທິງບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນອິທຸກສົງທັງປວງ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ໂປໂລ ແລະ ດານເຮອນ ເພາະບັນດານັກອະທິບາຍພຣະຄຳພີວ່າໃຫຍ່ຍອມຮັບວ່າ ເມື່ອໂປໂລສະແດງວ່າ ໜຶ່ງໃນລັກສະນະຂອງສັນຕະປາປາຄືລາວເປັນຜູ້ຫຼົງໄຫຼເອງຢ່າງສົມບູນ ນັ້ນໂປໂລພຽງແຕ່ກຳລັງອ້າງຄຳພັນນາຂອງດານເຮອນກ່ຽວກັບສັນຕະປາປາໃນດານເຮອນບົດທີ 11 ບ່ອນທີ່ດານເຮອນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ດັ່ງນີ້:

"ແລະກະສັດຈະກະທຳຕາມໃຈປາຖະໜາຂອງຕົນ; ແລະລາວຈະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນ ແລະທຳໃຫ້ຕົນເອງໃຫຍ່ເປັນພະທຸກອົງ, ແລະຈະກ່າວຖ້ອຍຄຳອັນປະຫລາດຕ່ຳສູ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງພະທັງປວງ, ແລະຈະລະເລີນຂຶ້ນຈົນກວ່າຄວາມພິໄລດນັ້ນຈະສຳເລັດ; ເພາະວ່າສົງທິກຳນັດໄວ້ແລ້ວນັ້ນຈະຖືກກະທຳໃຫ້ສຳເລັດ. ດານເຮອນ 11:36."

ເມື່ອໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງລັກສະນະທີ່ຫຼົງໄຫຼເອງຂອງສັນຕະປາປາ, ທ່ານໄດ້ຖອດຄວາມພຣະຄຳພີຂັ້ນໜຶ່ງໃນພຣະທຳດານເຮອນ ແລະກ່າວວ່າ ຜູ້ນັ້ນຄືສັນຕະປາປາ ຜູ້ຊື່ "ຕ່ຳຕ້ານແລະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນເປັນອິທຸກສົງທັງປວງທິເອີ້ນວ່າພຣະເຈົ້າ ຫຼືຫຼິ້ນມະນຸດນະມັດສະການ; ຈົນກະທັ້ງຜູ້ນັ້ນນັ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າດຸດດັງເປັນພຣະເຈົ້າ ໂດຍສະແດງຕົນວ່າຕົນເປັນພຣະເຈົ້າ." ຂ້າພະເຈົ້າພິພາດໃນພຣະທຳດານເຮອນທີ່ບຶງຊີວັກສະນະຂອງສັນຕະປາປາຍັງອ້າງເຖິງ "ເວລາ" ທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອ "ເປີດເຜີຍ" ວ່າສັນຕະປາປາເປັນປະລັກຕໍ່ພຣະຄຣິດ ໂດຍທ່ານບຶງຊີວັກສັນຕະປາປາຈະ "ຈະລະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ" ຈົນກວ່າ "ພຣະພິໄລດຈະສຳເລັດ."

"ຄວາມພິໄລດ" ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798, ດັ່ງນັ້ນ ດານເຮອນໃນຂັ້ນ (ເຖິງແມ່ນວ່ານີ້ແມ່ນໜຶ່ງໃນເຈັດຕຳແໜ່ງໂດຍກົງໃນບັນດານເຮອນແລະພຣະນິມິດ ທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງປະຫວັດສາດ 1260 ປີ), ແຕ່ກໍຍັງໄດ້ຊີ້ບອກໂດຍກົງເຖິງອຳນາດສັນຕະປາປາ ແລະລະບຸວ່າມັນໄດ້ຮັບ "ບາດແຜສາຫັດຖຸກຕາຍ," ດັ່ງທີ່ໂຢຮັນເອີ້ນມັນ, ໃນປີ 1798. ດັ່ງນັ້ນ ຂັ້ນລົງລະບຸເຖິງການສິ້ນສຸດຂອງໄລຍະເວລາແຫ່ງການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາປາ, ແມ່ນແຕ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໄລຍະເວລາຂອງການປົກຄອງນັ້ນ.

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນ, ໂປໂລຍັງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງອຳນາດໜຶ່ງທີ່ຈະຂັດຂວາງບັນລັງສັນຕະປາປາໃຫ້ເຂົ້າຄວບຄຸມໂລກໃນປີ 538, ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າ ຊາວເທສະໂລນກຳລັງຜູ້ທຳການກຳລັງຂຽນເຖິງນັ້ນ ກໍຮູ້ຄວາມຈິງຂັ້ນຢູ່ແລ້ວ.

ທ່ານໄດ້ຍົກຄຳຖາມຂຶ້ນວ່າ, “ພວກທ່ານບໍ່ຈົບໜ້າວ່າເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບໍ່ອກສົງເຫງົາວ່າພວກທ່ານ?” ທ່ານເຕືອນພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຮູ້ແລ້ວວ່າ
“ສົງໃດທີ່ຂັດຂວາງ” (ໝາຍເຖິງ ຍັບຍື້ງ) ບັນລັງສັນຕະປາບາ ຈົນກວ່າມັນຈະ “ຖືກເປີດເຜີຍໃນເວລາຂອງມັນ.”
ອຳນາດທີ່ມັກກ່ອນແລະປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບັນລັງສັນຕະປາບາເຂົ້າຄວບຄຸມໂລກ
ແມ່ນອຳນາດທີ່ຄວບຄຸມໂລກຢູ່ໃນເວລາທີ່ໂປໂລຊຽນຈົດໝາຍນັ້ນ. ນັ້ນຄືໂຣມນອກສາສະໜາ. ໂປໂລໄດ້ຂຽນວ່າ
ໂຣມນອກສາສະໜາຈະ “ຖືກຍົກອອກໄປໃຫ້ພົ້ນທາງ” ເພື່ອໃຫ້ບັນລັງສັນຕະປາບາເຂົ້າຄວບຄຸມໂລກ.

ເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈນີ້ເຖິງທີ່ໄດ້ນຳພາ William Miller ໃຫ້ຮັບຮູ້ວ່າ ອຳນາດທີ່ຖືກເປັນສັນຍາລັກວ່າ “the
daily” ໃນພຣະທຳດານຕີອນນັ້ນ ແມ່ນໂຣມນອກສາສະໜາ. Adventism ຍອມຮັບວ່າ ໂຄງສ້າງ ແລະດັງນັ້ນ
ຄວາມເຂົ້າໃຈດ້ານຄຳພະຍາກອນທັງໝົດຂອງ William Miller
ໄດ້ຖືກວາງຢູ່ເທິງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວຕໍ່ພຣະທຳດານຕີອນແລະພຣະນິມິດ
ແລະວ່າພຣະທຳທັງສອງເຫຼົ່ານັ້ນກ່າວເຖິງອຳນາດສອງປະການທີ່ກະທຳໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເບົາ ຄືໂຣມນອກສາສະໜາ
ແລະ ໂຣມສັນຕະປາບາ. ໃນຂໍ້ຄວາມໃນພຣະທຳເທຊະໂລນກິກ Miller, ໂດຍໄດ້ຮູ້ແລ້ວ
(ດັ່ງທີ່ພວກໂປຣແຕສຕັນທຸກຄົນໃນຍຸກຂອງລາວຮູ້ວ່າ ພຣະສັນຕະປາບາແມ່ນ antichrist); ເມື່ອລາວຮັບຮູ້ວ່າ
ໂຣມນອກສາສະໜາແມ່ນອຳນາດທາງປະຫວັດສາດທີ່ມັກກ່ອນການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາບາ ແລະວ່າ
ໂປໂລໄດ້ກ່າວວ່າ ໂຣມນອກສາສະໜາຈະຕ້ອງຖືກເອົາອອກໄປກ່ອນທີ່ອຳນາດສັນຕະປາບາຈະຂຶ້ນສູ່ບັນລັງຂອງໂລກ,
ແລ້ວລາວກໍໄດ້ເຊື່ອມໂຍງສົງຄວາມເຂົ້າກັບພຣະທຳດານຕີອນແລະ “the daily,” ບ່ອນທີ່ມີການອ້າງເຖິງສາມເທື່ອວ່າ
the daily ຈະຕ້ອງຖືກ “taken away” ກ່ອນທີ່ອຳນາດສັນຕະປາບາຈະເຂົ້າຄວບຄຸມໂລກ.
ຄຳພະຍານຂອງໂປໂລໄດ້ຮັດໃຫ້ Miller ເຫັນວ່າ ໂຣມນອກສາສະໜາແມ່ນ “the daily” ໃນພຣະທຳດານຕີອນ
ແລະນັບແຕ່ນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ ລາວກໍສາມາດຮັບຮູ້ວ່າ
ອຳນາດສອງປະການທີ່ກະທຳໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເບົາໃນພຣະທຳດານຕີອນນັ້ນ ແມ່ນ ໂຣມນອກສາສະໜາ ແລະ
ໂຣມສັນຕະປາບາ. ຄວາມຈິງນີ້ເປັນຮາກຖານຂອງຂະບວນການ Millerite. ແນ່ນອນທີ່ສຸດ Adventism
ໃນບົດຈຸບັນປະຕິເສດຜົນງານຂອງ Miller, ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງເຂົ້າໃຈຢູ່ວ່າ
ພາບລວມມືຂອງພັດທະນາການໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ Miller ກ່ຽວກັບ “the daily” ໃນພຣະທຳດານຕີອນ
ພົ້ນວ່າ ອຳນາດທີ່ໂປໂລກ່າວວ່າ “withholds”
ການລຸກຂຶ້ນຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາຈົນກວ່າມັນຈະຖືກເອົາອອກໄປນັ້ນ ແມ່ນໂຣມນອກສາສະໜາ
ແລະເປັນການວິເຄາະຄວາມຄິດຂອງ Miller ໃນຫົວຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຍ່າງຖືກຕ້ອງ.

ເມື່ອຄວາມຈິງເລື່ອງ “the daily” ໃນພຣະທຳດານຕີອນເປັນສັນຍາລັກຂອງໂຣມນອກສາສະໜາ
ຊຶ່ງໄດ້ມັກກ່ອນອານາຈັກຂອງໂຣມສັນຕະປາບາ
ທຶນຕີອນໄດ້ພິຈາລະນາໄວ້ວ່າເປັນສົງຄວາມສະພາບທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມຮ້າງເບົາ, Miller
ຈຶ່ງສາມາດຮັບຮູ້ເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ,
ແລະເມື່ອຈົດໃຈຂອງລາວຖືກເປີດອອກຕໍ່ຄວາມເຂົ້າໃຈເຫຼົ່ານີ້
ລາວກໍໄດ້ຮັບຮອດມຸມຂອງຄວາມຈິງຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຮາກຖານຂອງ Adventism.
ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກຈາລຶກໄວ້ໃນສອງຕາຕະລາງຂອງແຜນພູມບຸກເບີກປີ 1843 ແລະ 1850.
ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຮາກຖານຂອງ Adventism ແລະມັນໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງການຮັບຮູ້ເລື່ອງ “time.”
ປະຫວັດສາດຂອງເວລາທີ່ຮາກຖານໄດ້ຖືກວາງໄວ້ນັ້ນ ເປັນຫົວຂໍ້ຫຼັກປະການໜຶ່ງໃນ Habakkuk’s Tables.

ສົງເທິບໄດ້ຖືກຊີ້ໃຫ້ເຫັນໃນຕາຕະລາງຂອງຮາບາກຸກ ກໍຄືວ່າ
ຮາກຖານທີ່ຢູ່ໃສ່ເວລານັ້ນໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດໂຄງສ້າງອັນໜຶ່ງ ຊຶ່ງໃຫ້ມຸມມອງທີ່ຈຳເປັນແກ່ຊີວິດອາຍຸສຸດທ້າຍ
ເພື່ອຈະຮັບຮູ້ວ່າ ມີຄວາມຈິງຫຼາຍປະການທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີເປັນຮາກຖານ. ມີຄວາມຈິງປະການທຳອິດອັນໜຶ່ງ
ຊຶ່ງເປັນຫົນກ້ອນທຳອິດທີ່ຖືກວາງລົງໃນຮາກຖານນັ້ນ, ແຕ່ “ການຖອດອອກນີ້” ໃນພຣະທຳດານຕີອນ
ບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງປະການທຳອິດຂອງມັນເລີຍ. ຄວາມຈິງທີ່ຈະກາຍເປັນຫົນກ້ອນທຳອິດໃນຮາກຖານ

ຊົງມົນເລີດໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາເພື່ອກໍ່ສ້າງນັ້ນ ຄື“ເຈດໄທອີ” ຂອງພຣະທຳເລວີ26,
ແຕ່ຫາກບາສະຈາກຄວາມຈິງເລື່ອງ “ການຖວາຍເນືອງນິດ” ແລ້ວ
ມົນເລື່ອງຈະບໍ່ສາມາດມອງເຫັນໂຄງສ້າງຂອງຄຳພະຍາກອນທົ່ວຈຳເປັນຕ້ອງຮັບຮູ້
ເພື່ອນຳສະເໜີຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ. ໂຄງສ້າງຂອງລາວ
ຄືການຈັດວາງຄຳພະຍາກອນໄວ້ໃນທັດສະນະຂອງອຳນາດສອງຝ່າຍທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການຮ້າງເບົາ.
ມົນເລື່ອງກຳລັງກ່າວເຖິງມັງກອນ (ໂຮມັນນອກຮັດ) ແລະ ສັດຮ້າຍ (ສັນຕະປາປາ).
ທູດສະຫວັນອົງທີສາມກ່າວເຖິງມັງກອນ (ສະຫະປະຊາຊາດ), ສັດຮ້າຍ (ສັນຕະປາປາ), ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນປອມ
(ສະຫະລັດອາເມລິກາ).

ຖ້າບຸກຄົນໜຶ່ງຍອມຮັບຄຳພະຍາກອນເກືອບທັງໝົດບໍ່ແມ່ນພຽງບາງສ່ວນ ແຕ່ແມ່ນທັງໝົດ
ທີ່ພວກມົນເລີດສະແດງໄວ້ໃນແຜນພູມຜູ້ບຸກເບີກອັນສັກສິດສອງແຜ່ນ,
ບຸກຄົນນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງກວດສອບຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍຕົນເອງ. ທ່ານຈະຍອມຮັບສົງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ
ຖ້າທ່ານບໍ່ເຄີຍພົບພິຈາລະນາພວກມັນ? ຖ້າບຸກຄົນຜູ້ສືບສວນຄວາມຈິງພົ້ນຖານເຫຼົ່ານີ້
ຖືເອົາຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບສ່ວນຕົວໃນການທົດສອບ,
ແລະຕ່ຳຈາກນັ້ນຍອມຮັບຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດ, ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ກໍ່ສ້າງຢູ່ເທິງສິວ
ແລະບໍ່ແມ່ນຢູ່ເທິງຊາຍ.

“ຂໍໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຍືນເປັນຍາມເຝົ້າຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງກຳແພງຂອງຊີໂອນ ເປັນຄົນທີ່ສາມາດເຫັນອັນຕະລາຍ
ກ່ອນປະຊາຊົນ—ເປັນຄົນທີ່ສາມາດຈຳແນກລະຫວ່າງຄວາມຈິງແລະຄວາມຜິດພາດ,
ຄວາມຊອບທຳແລະຄວາມອະທຳ.”

“ຄຳເຕືອນໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ: ບ່ອນອະນຸຍາດໃຫ້ສົງໃດໆເຂົ້າມາທີ່ຈະລົບກວນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ
ຊົງພວກເຮົາໄດ້ກໍ່ສ້າງຢູ່ເທິງນັ້ນບໍ່ແຕ່ຂ່າວສານໄດ້ມາໃນປີ 1842, 1843, ແລະ 1844.

ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຂ່າວສານນີ້, ແລະນັບແຕ່ນັ້ນມາຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນຢູ່ຕ່ຳໜ້າໂລກ,
ສັດຊີວິດແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາບໍ່ມີໃຈດຸນາຈະຍົກຕົນຂອງພວກເຮົາອອກຈາກເວທີທີ່ຕົນໄດ້ຖືກວາງໄວ້,
ໃນຂະນະທີ່ວັນຕົວພວກເຮົາໄດ້ສະແດງຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການອະທິຖານຢ່າງຈິງຈັງ,
ສະແດງຫາແສງສະຫວ່າງ. ທ່ານຄິດຫຼືວ່າ

ຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດລະຖົມແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບໍ່?

ມັນຈະຕ້ອງເປັນດັ່ງສິວາແຫ່ງຍຸກທັງຫລາຍ.

ມັນໄດ້ນຳພາຂ້າພະເຈົ້າມາຕະຫຼອດນັບແຕ່ເວລາທີ່ມັນໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້.” Review and Herald, April
14, 1903.

ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະຮັບຟັງສາມາດວິເຄາະຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບເວລາໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການ Millerite
ໄດ້, ຈຳເປັນຕ້ອງມີການພິຈາລະນາຊ່ວງເວລາທາງປະຫວັດສາດທີ່ຖືກແທນຄຳໂດຍຄຳພະຍາກອນເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ.
ສົງເໝີທ່ານຄຳເຖິງວຽກງານແຫ່ງການສະແດງເຫດການຕ່າງໆ ໄວ້ເທິງເສັ້ນເວລາ. ເມື່ອນັກຮຽນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ໄດ້ບັນລຸເຖິງລະດັບຂອງການສືບສວນທີ່ຂ້າພິຈາລະນາຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານີ້,
ຊົງຖືກລະບຸໂດຍຊາວ Millerite ຈາກພຣະຄຳພີແລະຕ່ຳຈາກນັ້ນຖືກສະໜັບສະໜູນໂດຍບັນທຶກປະຫວັດສາດ,
ເຂົາຈະຢູ່ໃນຖານະທີ່ສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ວ່າ ປະຫວັດສາດຢູ່ໃນຕອນຕົ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນເວລານັ້ນ
ໂດຍນ້ອຍແຫ່ງສັນຍາລັກແລ້ວ ເປັນແບບຢ່າງຂອງປະຫວັດສາດຢູ່ໃນຕອນທ້າຍຂອງຄຳພະຍາກອນດຽວກັນນັ້ນ.
ດ້ວຍຈຸດຍືນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ນັກຮຽນຄວນຮຽນຮູ້ວ່າ ປະຫວັດສາດຍ່ອມຖືກຊ້ຳຄືນ.
ເມື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈນີ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ແລ້ວ ເຂົາຄວນເຫັນດ້ວຍວ່າ
ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຕອນຕົ້ນເພື່ອສະແດງຕອນທ້າຍ.

ແລະຈາກແນວຄຳພະຍາກອນທີ່ພັນລະນາຈຸດຈົບຂອງໂລກເປັນ “ການກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານ” ນັ້ນ ຜູ້ສຶກສາຄວນຮູ້ວ່າ ມີຫຼາຍອາດສຸດທ້າຍກ່ອນໜ້າທີ່ຖືກວາງລົງເທິງພຣະວິຫານທີ່ຖືກກໍ່ຂຶ້ນເທິງຮາກຖານ. ເຂົາຄວນຈະໄດ້ເຫັນວ່າ ຮາກຖານຂອງພຣະວິຫານທີ່ Miller ຖືກໃຊ້ໃຫ້ນຳອອກສູ່ແສງສະຫວ່າງ (ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພາະບໍ່ມີຮາກຖານອັນໃດທີ່ຈະວາງໄດ້ນອກຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ), ເປັນຮາກຖານທີ່ຖືກສ້າງເທິງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ເນື່ອງຈາກພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ບັງຄັບເພື່ອສະແດງຈຸດຈົບ ຜູ້ສຶກສາຄວນຈະໄດ້ເຫັນດ້ວຍວ່າ ຫຼາຍອາດສຸດ, ຫຼາຍກ່ອນສຸດທ້າຍເທິງພຣະວິຫານ—ຈະຕ້ອງຂະຫນານກັບຮາກຖານ. ສຳລັບ Miller ນັ້ນ ຮາກຖານຂອງພຣະວິຫານຄືເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ແຕ່ເຖິງກະນັ້ນ ຮາກຖານນັ້ນກໍຍັງແມ່ນພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຕາມພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ເໝືອນດັ່ງນາຍຊ່າງຜູ້ສະຫລາດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວາງຮາກຖານໄວ້ແລ້ວ, ແລະຄົນອື່ນກໍກໍ່ສ້າງຂຶ້ນເທິງຮາກຖານນັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງໃຫ້ທຸກຄົນລະວັງວ່າຕົນຈະກໍ່ສ້າງລົງເທິງຮາກຖານນັ້ນຢ່າງໃດ. ເພາະວ່າບໍ່ມີໃຜສາມາດວາງຮາກຖານອັນໃດນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ແລ້ວນັ້ນ, ຊຶ່ງກໍຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ. 1 ໂກຣິນໂທ 3:10, 11.

ໃບໂລກກໍລົງຊັບອກວ່າ ວຽກງານຂອງທ່ານແມ່ນການສ້າງພຣະວິຫານໜຶ່ງ ທີ່ທ່ານໄດ້ວາງຮາກຖານ ຫຼື ການເລີ່ມຕົ້ນໄວ້. ທ່ານເປັນອັກຄະສາວົກແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ທ່ານໄດ້ຖືກໃຊ້ໃຫ້ວາງຮາກຖານຂອງຄຣິດຕະຈັກຄຣິດສະຕຽນ. ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນດຽວກັນນັ້ນ ໃບໂລກຍັງຊັບອກອີກວ່າ ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາເປັນພຣະວິຫານຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຍັງມີພຣະວິຫານຂອງຊາໂລໂມນ ແລະ ພະພັກອາໄສຈາກຖິ່ນກັນດານ ຊຶ່ງລ້ວນແຕ່ມີຮາກຖານ ແລະ ທັງໝົດນັ້ນໄດ້ຮັບການແທນເປັນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຮາກຖານທີ່ມີໃນໂລກຖືກໃຊ້ໃຫ້ສ້າງຂຶ້ນນັ້ນ ແມ່ນພຣະວິຫານຂອງລັດທິແອັດເວນຕິສຕ໌, ແລະ ຮາກຖານຂອງພຣະວິຫານນັ້ນກໍແມ່ນອນທິສຸດວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແຕ່ໂດຍຈຳເພາະຍົກກວ່ານັ້ນ ມັນແມ່ນພຣະວິຫານທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍອັດຕະໂນມັດເປັນຜ່າຍວິນຍານ ແລະ ຜ່າຍຄຳພະຍາກອນ.

ດັ່ງນັ້ນ ສິລາຍອດຈົ່ງຕ້ອງເປັນພຣະເຢຊູຄຣິດດ້ວຍເຈັ້ນກັນ, ແຕ່ສິລາຍອດນັ້ນກໍຕ້ອງລວມເອົາຫຼັກເກນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນອັນສູງສຸດຂຶ້ນໜຶ່ງໄວ້ດ້ວຍ, ເພາະວ່າ Miller ໄດ້ຮັບຊຸດຂອງຫຼັກເກນຊຶ່ງບັນຈຸຫຼັກເກນສູງສຸດຂອງພວກ Millerites ຄືຫຼັກການ “ປົກປ້ອງແທນວັນໜຶ່ງ”. ຖ້າບໍ່ມີຫຼັກເກນນັ້ນ ກໍຈະບໍ່ມີການຮັບຮູ້ຄຳພະຍາກອນດ້ານເວລາ ແລະດັ່ງນັ້ນກໍຈະບໍ່ມີຮາກຖານ. ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄູ່ສອດຄ່ອງໃນຕອນທ້າຍ ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ຮາກຖານ) ຄືເປັນຫຼັກເກນສູງສຸດຂຶ້ນໜຶ່ງພາຍໃນຊຸດຂອງຫຼັກເກນ ທີ່ສະຖາປະນາການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຫຼັກເກນນັ້ນແມ່ນອນທິ ຫຼັກເກນແຫ່ງ “ການກ່າວເຖິງຄົງທຳອິດ”, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄຸນລັກສະນະໃນພຣະອຸປະນິສັດຂອງພຣະຄຣິດ ທີ່ບົ່ງຊີຈຸດຈົບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

ໃນ 2 ເທຊະໂລນກຶກ ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງເພື່ອຕົນຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ ໄດ້ປະຕິເສດ ຄວາມຈິງຕາມທີ່ຖືກສະແດງໂດຍຄຳພາສາກຣີກທີ່ມີຮາກມາຈາກຄຳພາສາເຮັບເຣທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍສາມຕົວອັກສອນ ຊຶ່ງໃນພຣະຄຳພີໂດມິໄດ້ຖືກແປວ່າ “ຄວາມຈິງ”. ກຸ່ມທີ່ໄດ້ຮັບການຫລອກລວງອັນແຮງກ້າ ເພາະພວກເຂົາເຊື່ອຄຳມຸສາ ໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະຫັນກັບໄປສູ່ທາງເກົ່າ ຄືຮາກຖານຕ່າງໆ ຂອງລັດທິແອັດເວນຕິສຕ໌ ຕາມທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນແຜນພະຍາກອນສັກສິດສອງແຜ່ນ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ພິຈາລະນາມາເປັນເວລາໜຶ່ງແລ້ວ ຈົ່ງກ່າວວ່າ:

“ທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງຮິດຜູ້ທີ່ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ໂຢຮັນ ມີແມ່ນຜູ້ໃດອັນນອກຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ. ການທີ່ພຣະອົງວາງພຣະບາດຂວາໄວ້ເທິງທະເລ ແລະພຣະບາດຊ້າຍໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງ ສະແດງເຖິງພາລະບົດບາດທີ່ພຣະອົງກຳລັງຊົງກະທຳຢູ່ໃນສາກສຸດທ້າຍຂອງມະຫາການຂັດແຍ່ງກັບຊາຕານ. ທ່າທີນີ້ບົ່ງບອກເຖິງລົດເດດ ແລະສົດອຳນາດສູງສຸດຂອງພຣະອົງເໝືອນໂລກທັງໝົດ.

ການຂັດແຍ່ງນັ້ນໄດ້ທະວີຄວາມຮຸນແຮງ ແລະແນວແນວຍິງຂຶ້ນຕະຫຼອດຈາກຍຸກໜຶ່ງໄປສູ່ຍຸກໜຶ່ງ ແລະຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງສາກສຸດທ້າຍ
ເມື່ອການດຳເນີນງານຢ່າງຊຽ່ວຊານຂອງອຳນາດແຫ່ງຄວາມມັດຈະຂຶ້ນເຖິງຂຶ້ນສູງສຸດ. ຊາຕານ
ຮ່ວມກັບຄົນຊົ່ວ ຈະຫລອກລວງໂລກທັງໝົດ
ແລະຄຣິດຕະຈັກທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ.
ແຕ່ທຸດສະຫວັນຜູ້ຊົງຮິດນັ້ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່. ພຣະອົງຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງ. ພຣະອົງຈະສຳແດງລົດເດດ
ແລະສັດອຳນາດແຫ່ງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮ່ວມກັບຊາຕານເພື່ອຕໍ່ຕ້ານຄວາມຈິງ.”
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ໃນຂໍ້ຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ “ບັນດາຄຣິດຈັກຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ”
ແມ່ນບັນດາຍິງພົມມະຈັນທີ່ຊົ່ວ ແລະ ໃງ່ຂອງດານເຢຣີ ແລະ ມັດທາຍ ທີ່ Amos 8:12
ລະບຸວ່າຈະເລີ່ມຊອກຫາຂ່າວສານເກືອບຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າເມື່ອມັນສາຍເກີນໄປແລ້ວ.
ມັນສາຍເກີນໄປແລ້ວ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຊືອຄຳຕົວະກ່ຽວກັບຮາກຖານຂອງ Adventism. Adventism
ໄດ້ລົມດົມດຳໃນຄຳຕົວະນັ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 1863, ແລະ ນັບແຕ່ນັ້ນມາ ກໍ່ມີແຕ່ຖອຍຕົກລົງໄປຕະຫຼອດ.

ສົງເໝີຂ້າພະເຈົ້າກ່າວລັງຈະຂຽນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າເປັນເລື່ອງສ່ວນຕົວໂດຍສົມເຊີຍ, ແຕ່ວ່າ
ມີແສງສະຫວ່າງຜ່າຍຄຳພະຍາກອນອັນໃດໃໝ່ແດ່ ທີ່ໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາໃນ Adventism ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1863?
Ellen White ໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບຂ່າວສານປີ 1888 ຂອງ Jones ແລະ Waggoner ວ່າ
ນັ້ນແມ່ນຂ່າວສານທີ່ນຳໄດ້ນຳສະເໜີມາເປັນເວລາຫຼາຍປີແລ້ວ.
ຂ່າວສານຂອງເຂົາທັງສອງອາດຈະເບິ່ງຄືວ່າໃໝ່ ແລະ ນຳຕົກໃຈສຳລັບ Adventism ໃນປີ 1888,
ແຕ່ຄວາມໃໝ່ ແລະ ຄວາມນຳຕົກໃຈນັ້ນ ມີໄດ້ເກີດຈາກຂ່າວສານໃໝ່,
ແຕ່ເກີດຈາກຄວາມຕາບອດທີ່ໄດ້ຄ່ອຍໆຄອບງຳເໝືອນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1863.

ນາງ Ellen White ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ຂະບວນການ Adventism ຢູ່ໃນສະພາບຂອງລາໂອດີເຊຍກ່ອນປີ 1863,
ດັ່ງນັ້ນຄວາມຕາບອດຂອງລາໂອດີເຊຍຈຶ່ງໄດ້ລົມລຸກລານເຂົ້າມາສູ່ Adventism ແລ້ວກ່ອນປີ 1863, ແຕ່ໃນປີ
1863 ຄຣິດຈັກໄດ້ວາງໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງຢ່າງເປັນທາງການ ຄວາມຈິງທີ່ກ່ຽວກັບ “ເຈດຕະນາ” ໃນ Leviticus 26,
ຊຶ່ງເປັນ “ຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາ” ອັນທຳອິດທີ່ Miller ຄົ້ນພົບ. ນັບແຕ່ປີ 1863 ມາ
ບໍ່ເຄີຍມີແສງສະຫວ່າງທາງຄຳພະຍາກອນໃດໆທີ່ບາກົດຂຶ້ນໃນ Adventism ອີກເລີຍ! ມີຫຍັງບ່ຽນແປງ?

ຫົນກອນທຳອິດທີ່ສຸດຂອງຮາກຖານພຣະວິຫານ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກກໍ່ສ້າງເທິງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ແລະເປັນຕົວແທນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ຖືກລັດທິແອດເວັນຕິສມັບເຖີມໄວ້ໃນປີ 1863. ຫົນກອນທຳອິດທີ່
Miller ໄດ້ວາງລົງໃນຮາກຖານພຣະວິຫານ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ເທິງເວລາ
ດັ່ງທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນພຣະທຳດານເຢຣີໂດຍພຣະຄຣິດ ຜູ້ຊົງໄດ້ສະແດງພຣະອົງເອງວ່າເປັນ Palmoni
“ຜູ້ນັບຈຳນວນອັນອັດສະຈັນ” ນັ້ນ ໄດ້ຖືກປະຕິເສດ ແລະຖືກປະຖົມໄວ້. ຫົນກອນທຳອິດທີ່ສຸດທີ່ Miller
ຄົ້ນພົບ...

“ໃນການອ້າງຄຳພະຍາກອນເລື່ອງຫົນທີ່ຖືກປະຖົມນັ້ນ
ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຊີ້ໄປຫາເຫດການຈິງເຫດການໜຶ່ງໃນປະຫວັດຂອງອິສະຣາເອນ.
ເຫດການນັ້ນເກືອບພັນກັບການກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານຫຼັງທຳອິດ.
ແມ່ນແທ້ວ່າໃນເວລາການສະເດັດມາຄັ້ງທຳອິດຂອງພຣະຄຣິດ ມັນມີການນຳໃຊ້ປັນພິເສດ
ແລະຄວນຈະເປັນຄຳເຕືອນທີ່ມີພະລັງເປັນພິເສດແກ່ພວກຍິດ ແຕ່ມັນກໍ່ມີບົດຮຽນສຳລັບພວກເຮົາດ້ວຍ.
ເມື່ອພຣະວິຫານຂອງຊາໂລໂມນຖືກກໍ່ສ້າງນັ້ນ
ບັນດາຫົນຂະໜາດໃຫຍ່ມະຫາສານສຳລັບກຳແພງແລະຖານຮອງ
ໄດ້ຖືກຕົກແຕ່ງຈັດກຽມຢ່າງສົມບູນຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ຫຼັງຈາກຖືກນຳມາຍັງສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງແລ້ວ
ກໍ່ບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ເຄື່ອງມືໃດໆກັບພວກມັນ; ຄົນງານມີໜ້າທີ່ພຽງແຕ່ວາງພວກມັນໃນຕຳແໜ່ງເທົ່ານັ້ນ.

ສຳລັບໃຊ້ໃນຖານຮອງນັ້ນ ມີຫົນກ້ອນໜຶ່ງທີ່ຖືກນຳມາ ມີຂະໜາດໃຫຍ່ຜິດປົກກະຕິ ແລະຮູບຮ່າງແບກພິເສດ; ແຕ່ຄົນງານຫາບ່ອນສຳລັບມັນບໍ່ໄດ້ ແລະບໍ່ຍອມຮັບມັນ. ເມື່ອມັນນອນຢູ່ໃນທາງໂດຍບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ ມັນກາຍເປັນສິ່ງກໍ່ຄວາມລຳຄານແກ່ພວກເຂົາ. ຢູ່ຢ່າງນັ້ນເປັນເວລາດົນ ມັນຈຶ່ງເປັນຫົນທີ່ຖືກປະຖົມ. ແຕ່ເມື່ອພວກຊ່າງມາເຖິງການວາງຫົນມຸມ ພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນຫາຢູ່ເປັນເວລາດົນ ເພື່ອຈະຫາຫົນກ້ອນໜຶ່ງທີ່ມີຂະໜາດແລະຄວາມແຂງແຮງພໍສົມຄວນ ແລະມີຮູບຮ່າງຖືກຕ້ອງ ສຳລັບຮັບຕຳແໜ່ງສະເພາະນັ້ນ ແລະຮັບນ້ຳໜັກອັນຫຼວງຫຼາຍທີ່ຈະກົດທັບເທິງມັນ. ຖ້າພວກເຂົາເລືອກຢ່າງບໍ່ສຸຂຸມສຳລັບບ່ອນອັນສຳຄັນນີ້ ຄວາມປອດໄພຂອງອາຄານທັງໝົດຈະຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍ. ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຫາຫົນທີ່ສາມາດຕົ້ນທາງອົດທົນຂອງແສງແດດ ຂອງນ້ຳຄ້າງແຂງ ແລະຂອງພາຍຸໄດ້. ຫົນຫຼາຍກ້ອນໄດ້ຖືກເລືອກໃນເວລາຕ່າງໆກັນ ແຕ່ເມື່ອຢູ່ພາຍໃຕ້ແຮງກົດດັນຂອງນ້ຳໜັກມະຫາສານ ພວກມັນກໍ່ແຕກລະອຽດເປັນຊຸ້ນໆ. ບາງກ້ອນອື່ນໆກໍ່ສາມາດຜ່ານການທົດສອບຂອງການປຸງແປງອາກາດຢ່າງກະທັນຫັນໄດ້. ແຕ່ໃນທີ່ສຸດ ຄວາມສົນໃຈກໍ່ຖືກນຳໄປຫາຫົນທີ່ຖືກປະຖົມມາດົນນັ້ນ. ມັນໄດ້ຖືກເຜີຍໃຫ້ປະເຊີນກັບອາກາດ ກັບແດດ ແລະກັບພາຍຸ ໂດຍບໍ່ປາກົດຮອຍແຕກແຕ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ. ພວກຊ່າງໄດ້ກວດສອບຫົນກ້ອນນີ້. ມັນໄດ້ຜ່ານການທົດສອບທຸກຢ່າງ ນອກເໜືອຈາກຢ່າງດຽວ. ຖ້າມັນສາມາດທົນຕໍ່ການທົດສອບດ້ວຍແຮງກົດດັນຮຸນແຮງໄດ້ ພວກເຂົາກໍ່ຕັດສິນໃຈຮັບມັນເປັນຫົນມຸມເອກ. ການທົດລອງໄດ້ຖືກກະທຳ. ຫົນກ້ອນນັ້ນຖືກຍອມຮັບ ຖືກນຳໄປຍັງຕຳແໜ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະພົບວ່າມັນພໍດີຢ່າງແມ່ນຍາ. ໃນນິມົດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ເອຊາຍາໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຫົນກ້ອນນີ້ເປັນສັນຍະລັກຂອງພຣະຄຣິດ. ທ່ານກ່າວວ່າ:

“ຈົ່ງຖືພຣະເຢໄຫວ້າຈອມໂຍທາວ່າເປັນຜູ້ບໍລິສຸດດ້ວຍພຣະອົງເອງ; ແລະຈົ່ງໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄວາມຢ້ານເກງຂອງທ່ານ, ແລະເປັນຄວາມຄວັ້ນຄ້ານຂອງທ່ານ. ແລະພຣະອົງຈະເປັນສະຖານບໍລິສຸດ; ແຕ່ຈະເປັນຫົນສະດຸດ ແລະເປັນສົມາແຫ່ງການຊຸ່ນເສືອງແກ່ທັງສອງວົງວານຂອງອິສະຣາເອນ, ເປັນບ້ວງ ແລະເປັນກັບດັກແກ່ຊາວເຢຣູຊາເລັມ. ແລະຫຼາຍຄົນໃນພວກເຂົາຈະສະດຸດ, ແລະລົ້ມລົງ, ແລະແຕກຫັກ, ແລະຕົດບ້ອງ, ແລະຖືກຈັບ.’ ເມື່ອຖືກນຳລົງໄປໃນນິມົດພະຍາກອນເຖິງການສະເດັດມາຄົງທຳອິດ, ຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ຮັບການສຳແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະຄຣິດຈະຕ້ອງຮັບການລອງໃຈ ແລະການທົດສອບ ຊຶ່ງການປະພຶດທີ່ມີຕົວສົມາເອກແຫ່ງມຸມໃນພຣະວິຫານຂອງຊາໂລໂມນນັ້ນ ເປັນສັນຍາລັກພະຍາກອນ. ‘ເຫດສະນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຕັດດັງນີ້ວ່າ, ເບິ່ງແມ່, ເຮົາວາງສົມາກ້ອນໜຶ່ງໄວ້ໃນສີໂອນເປັນຮາກຖານ, ເປັນສົມາທີ່ຜ່ານການທົດລອງ, ເປັນສົມາເອກອັນປະເສີດແຫ່ງມຸມ, ເປັນຮາກຖານອັນໝັ້ນຄົງ: ຜູ້ທີ່ເຊືອຈະບໍ່ຮົບຮ້ອນ.’ ອີຊາຍາ 8:13–15; 28:16.”

ໃນພຣະບັນຍາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກສົມາຮາກຖານ ແລະໄດ້ຊົງວາງມັນໄວ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນມັນວ່າ “ຮາກຖານອັນໝັ້ນຄົງ.” ໂລກທັງສັ້ນອາດຈະນຳພາລະແລະຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຕົນມາວາງໄວ້ເທິງມັນ; ມັນສາມາດທົນຮັບທັງໝົດນັ້ນໄດ້. ດ້ວຍຄວາມປອດໄພອັນສົມບູນ ພວກເຂົາອາດສ້າງຢູ່ເທິງມັນ. ພຣະຄຣິດເປັນ “ສົມາທີ່ໄດ້ຜ່ານການພິສູດ.” ບັນດາຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ພຣະອົງບໍ່ເຄີຍທຳໃຫ້ຜິດຫວັງ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງແບກຮັບການທົດສອບທຸກປະການ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງທົນຕໍ່ນ້ຳໜັກແຫ່ງຄວາມຜິດຂອງອາດາມ ແລະຄວາມຜິດຂອງລູກຫລານຂອງລາວ, ແລະໄດ້ຊົງອອກມາເປັນຜູ້ມີໃຈຫຼາຍກວ່າຜູ້ມີຊິດເໝືອນອຳນາດແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງແບກຮັບພາລະທີ່ຖືກໂຍນໃສ່ພຣະອົງໂດຍຄົນບາບທຸກຄົນທີ່ກັບໃຈ. ໃນພຣະຄຣິດ ຫົວໃຈທີ່ມີຄວາມຜິດໄດ້ພົບການປັດເບົາ. ພຣະອົງເປັນຮາກຖານອັນໝັ້ນຄົງ. ບັນດາຜູ້ທີ່ໃຫ້ພຣະອົງເປັນພຶ້ນຖານຂອງຕົນ ຍ່ອມພັກຢູ່ໃນຄວາມປອດໄພອັນສົມບູນ.

“ໃນຄໍາພະຍາກອນຂອງເອຊາຢາ, ພຣະຄຣິດຖືກປະກາດວ່າເປັນທັງຮາກຖານອັນໝັ້ນຄົງ ແລະ ສົມແຫ່ງການສະດຸດ. ອັກຄະສາວົກເປໂຕ, ຜູ້ຂຽນໂດຍການດົນໃຈຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ໄດ້ສະແດງຢ່າງແຈ້ງເຈນວ່າ ພຣະຄຣິດເປັນສົມຮາກຖານແກ່ຜູ້ໃດ, ແລະ ເປັນສົມແຫ່ງການສະດຸດແກ່ຜູ້ໃດ:”

“ຖ້າຫາກວ່າພວກທ່ານໄດ້ລົ້ມລອງແລ້ວວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະກອບດ້ວຍພຣະຄຸນ. ຈົ່ງເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ຜູ້ຊົງເປັນສົມພົມສົມຊົດ ຊົງມະນຸດໄດ້ປະຕິເສດແລ້ວ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຄັດເລືອກໄວ້ ແລະຊົງຖືວ່າປະເສດຍິງ; ຝ່າຍພວກທ່ານເຊັ່ນກັນ ເໝືອນດັ່ງສົມພົມສົມຊົດ ກ່າວລັງຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນເປັນພຣະນິເວດຝ່າຍວິນຍານ ເປັນພວກປະໂລຫິດບໍລິສຸດ ເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງບຸຊາຝ່າຍວິນຍານ ອັນເປັນທຸລີອຸບພະຍາແກ່ພຣະເຈົ້າໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເພາະສະນັ້ນ ມີຄຳກ່າວໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ, ‘ເບີ້ແມ, ເຮົາວາງສົມມຸມເອກໄວ້ໃນຊຸ້ອນ ເປັນສົມພົມສົມຊົດເລືອກແລ້ວ ແລະປະເສດຍິງ; ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ອັບອາຍ.’ ດັ່ງນັ້ນ ສຳລັບພວກທ່ານຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ພຣະອົງຊົງປະເສດຍິງ; ແຕ່ສຳລັບພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ‘ສົມພົມພວກຊ່າງກໍ່ສ້າງໄດ້ປະຕິເສດນັ້ນ ກັບກາຍເປັນສົມພົມພວກເອກ,’ ແລະ ‘ເປັນສົມສະດຸດ ແລະເປັນຫົນແຫ່ງການລ່ວງເກີນ’ ຄືແກ່ພວກທີ່ສະດຸດເພາະພຣະວັດຈະນະ ໂດຍການບໍ່ເຊື່ອຟັງ.” 1 ເປໂຕ 2:3–8.

“ສຳລັບບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, ພຣະຄຣິດເປັນຮາກຖານອັນໝັ້ນຄົງແນ່ນອນ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຕົກລົງເທິງສົມພົມ ແລະແຕກຫັກ. ການຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະຄຣິດ ແລະຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງ ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຫົນ. ການຕົກລົງເທິງສົມພົມ ແລະແຕກຫັກ ໝາຍເຖິງການລະຖົມຄວາມຊອບທຳຂອງຕົນເອງ ແລະໄປຫາພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມຖອມຕົນດັ່ງເດັກນ້ອຍ, ກັບໃຈຈາກການລ່ວງລະເມີດຂອງເຮົາ, ແລະເຊື່ອໃນຄວາມຮັກອັນໃຫຍ່ໄພຂອງພຣະອົງ. ແລະໃນທຳນອງດຽວກັນ ກໍໂດຍຄວາມເຊື່ອ ແລະການບໍ່ນັບອົມເຊື່ອຟັງ ທີ່ພວກເຮົາກໍ່ສ້າງເທິງພຣະຄຣິດເປັນຮາກຖານຂອງພວກເຮົາ.”

“ເທິງສົມພົມສົມຊົດນີ້, ທັງຊາວຢິວແລະຄົນຕ່າງຊາດກໍ່ອາດກໍ່ສ້າງໄດ້ເໝືອນກັນ. ນີ້ເປັນຮາກຖານດຽວທີ່ພວກເຮົາອາດກໍ່ສ້າງໄດ້ຢ່າງໝັ້ນຄົງ. ມັນກວ້າງພໍສຳລັບທຸກຄົນ, ແລະແຂງແຮງພໍທີ່ຈະຮອງຮັບນ້ຳໜັກແລະພາລະຂອງໂລກທັງປວງ. ແລະໂດຍການເຊື່ອມສຳພັນກັບພຣະຄຣິດ, ສົມພົມສົມຊົດ, ທຸກຄົນທີ່ກໍ່ສ້າງເທິງຮາກຖານນີ້ກໍ່ກາຍເປັນກອນຫົນທີ່ມີສົມພົມ. ຄົນຈຳນວນຫຼາຍຖືກສະກັດ, ຂັດເກົາ, ແລະຕົບແຕ່ງໃຫ້ດຽວກັບຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນເອງ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ອາດກາຍເປັນ ‘ກອນຫົນທີ່ມີສົມພົມ’ ໄດ້, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອມສຳພັນກັບພຣະຄຣິດ. ປາດສະຈາກການເຊື່ອມສຳພັນນີ້, ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດອາດຮອດຄວາມລອດໄດ້. ປາດສະຈາກສົມພົມຂອງພຣະຄຣິດຢູ່ໃນພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ອາດຢືນຕົນພາຍແຫ່ງການລ່ວງໄດ້. ຄວາມປອດໄພນິລັນດອນຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນຢູ່ກັບການທີ່ພວກເຮົາກໍ່ສ້າງເທິງຮາກຖານອັນໝັ້ນຄົງແນ່ນອນ. ຜູ້ຊົນຈຳນວນຫຼາຍໃນທຸກວັນນີ້ກໍ່ລັງກໍ່ສ້າງເທິງຮາກຖານທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກທົດສອບ. ເມື່ອຜົນຕົກລົງ, ແລະພາຍຸຄຳຮາມຢ່າງຮຸນແຮງ, ແລະນ້ຳຖ້ວມມາເຖິງ, ເຮືອນຂອງພວກເຮົາຈະພັງທະລາຍລົງ, ເພາະມັນບໍ່ໄດ້ຖືກວາງຮາກຖານໄວ້ເທິງສົມພົມນິລັນດອນ, ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ເປັນສົມມຸມເອກ.”

“ສຳລັບຄົນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ສະດຸດຢູ່ໃນພຣະວັດຈະນະ ເພາະບໍ່ເຊື່ອຟັງ” ພຣະຄຣິດຊົງເປັນຫົນແຫ່ງການສະດຸດ. ແຕ່ “ຫົນທີ່ພວກຊ່າງກໍ່ສ້າງປະຕິເສດນັ້ນ ໄດ້ກາຍເປັນຫົນເອກປະຈຳມຸມແລ້ວ.” ເໝືອນດັ່ງຫົນທີ່ຖືກປະຕິເສດນັ້ນ ໃນພັນທະກົດຂອງພຣະອົງເມື່ອຊົງດຳລົງຢູ່ໃນໂລກ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຮັບການເມີນເສຍ ແລະການທາລຸນ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງເປັນ “ຜູ້ທີ່ມະນຸດດູກຸກ ແລະປະຖົມ ເປັນຜູ້ຊ້າຍແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະຄົນເຄີຍກັບຄວາມທຸກໂສກ: ... ພຣະອົງຖືກດູກຸກ ແລະພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ນັບຖືພຣະອົງ.” ເອຊາຢາ 53:3. ແຕ່ເວລາທີ່ພຣະອົງຈະຊົງຮັບພຣະສົຣິນໃນໄກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ໂດຍການຄົ້ນພຣະຊົນຈາກຄົນຕາຍ

ພຣະອົງຈະຖືກປະກາດວ່າເປັນ “ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄຣິດອຳນາດ.” ໂຣມ 1:4.

ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ

ພຣະອົງຈະຖືກສຳແດງໃຫ້ປະຈຳແຈ້ງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຜ້າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ.

ຜູ້ທີ່ໃນເວລານັ້ນກຳລັງຈະຕອກພຣະອົງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ ຈະຮັບຮູ້ຖືກຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ.

ຕ່າງກັບຈັກກະວານ ຫຼືນີ້ທີ່ຖືກປະຕິເສດນັ້ນຈະກາຍເປັນຫຼິ້ນເອກປະຈຳມຸມ.

“ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫຼິ້ນກັບນັ້ນຕົກທັບ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກບົດໃຫ້ແຕ່ງເປັນຜົງ.”

ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ອີກບ່ອນກໍຈະໄດ້ເຫັນນະຄອນຂອງພວກເຂົາ

ແລະຊາດຂອງພວກເຂົາຖືກທຳລາຍ. ສະຫງ່າລາສີຂອງພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍລົງ

ແລະກະຈັດກະຈາຍໄປຕັ້ງຝັ່ນລະອອງຕ່າງໆ. ແລ້ວສົງໃດເປັນຕົ້ນເຫດທີ່ທຳລາຍພວກຍິວ?

ມັນຄືຫຼິ້ນກັບນັ້ນເອງ ຊຶ່ງຖ້າພວກເຂົາໄດ້ກັ່ນສ້າງຊີວິດຂອງຕົນເທິງຫຼິ້ນກັບນັ້ນ

ມັນກໍຈະເປັນຄວາມປອດໄພແກ່ພວກເຂົາ. ມັນຄືຄວາມດົງາມຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກໝືນປະໝາດ,

ຄວາມຊອບທຳທີ່ຖືກປັດຖົມ, ພຣະເມດຕາທີ່ຖືກເບົາບາງ. ມະນຸດໄດ້ຕັ້ງຕົນຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ,

ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຄວນຈະເປັນຄວາມພົ້ນຂອງພວກເຂົາ ກັບກາຍເປັນການທຳລາຍພວກເຂົາ.

ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກຳນົດໄວ້ເພື່ອຊີວິດ ພວກເຂົາກັບພົບວ່າເປັນເພື່ອຄວາມຕາຍ.

ໃນການທີ່ພວກຍິວໄດ້ຕັ້ງພຣະຄຣິດໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນນັ້ນ

ໄດ້ມີການທຳລາຍນະຄອນເຢຣຸຊາເລັມລວມຢູ່ດ້ວຍ. ເລືອດທີ່ຖືກຫຼັງອອກເທິງຄານວາຣີ

ເປັນນ້ຳໜັກທີ່ຖືວ່າພວກເຂົາໃຫ້ຈົມລົງສູ່ຄວາມພິນາດ ທັງສຳລັບໂລກນີ້ແລະສຳລັບໂລກທີຈະມາ.

ກໍຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່

ເມື່ອການພິພາກສາຈະຕົກລົງເທິງຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເວລານັ້ນ ພຣະຄຣິດ

ຄືຫຼິ້ນແຫ່ງການສະດຸດຂອງພວກເຂົາ ຈະປາກົດແກ່ພວກເຂົາດັ່ງຜູ້ແຫ່ງການແກ້ໄຂຄັນ.

ລັດສະໝີແຫ່ງພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງສຳລັບຄົນຊອບທຳແລ້ວເປັນຊີວິດ

ຈະເປັນໄພທີ່ຜ້າຜານສຳລັບຄົນອະທຳ. ເພາະຄວາມຮັກທີ່ຖືກປະຕິເສດ ແລະພຣະຄຸນທີ່ຖືກໝືນປະໝາດ

ຄົນບາບຈະຖືກທຳລາຍ.

“ໂດຍອະນຸຍາດຂອງພະການ ແລະຄຳເຕືອນຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ

ຜົນທີ່ຈະຕົກແກ່ພວກຍິວຈາກການປະຕິເສດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນຈະເປັນແນວໃດ. ໃນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້

ພຣະອົງກຳລັງຕັດກັບມະນຸດທຸກຄົນໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ

ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຮັບພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ຖືກຊ່ອງຕົນ. ຄຳເຕືອນທຸກຂໍ້ແມ່ນສຳລັບພວກເຂົາ.

ພຣະວິຫານທີ່ຖືກລົບຫຼົ່ ບຸດຊາຍທີ່ບໍ່ເຊື່ອຝັງ, ຄົນເຮັດສວນອະງຸ່ນຈອມປອມ, ພວກຊ່າງກໍ່ສ້າງຜູ້ດູໝືນ,

ລ້ວນມີສິ່ງທຽບຄຽງຂອງມັນໃນປະສົບການຂອງຄົນບາບທຸກຄົນ. ຖ້າຫາກວ່າເຂົາບໍ່ກັບໃຈ,

ຄວາມພິນາດທີ່ສົ່ງເຫຼົ້ານັ້ນໄດ້ບໍ່ອກເປັນນ້ຳມືລ່ວງໜ້າ ຈະເປັນສ່ວນຂອງເຂົາ.” Desire of Ages,

597–600.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ເລື່ອງນີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.